

EGER

MEGYEI JOGÚ VÁROS

ÖNKORMÁNYZATA KÖZGYŰLÉSE

EGRI ÉRTÉKTÁR BIZOTTSÁGA

3300 EGER, DOBÓ TÉR 2

1 napirend

Előterjesztés az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa” Eger Települési Értéktárba történő felvételéről

Tisztelt Bizottság!

Szuromi Rita család-és helytörténeti kutató elkészítette az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa” javaslattételi dokumentációját (nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerint kulturális örökség).

Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképes dokumentációja és a javaslattételi lap szabályos, a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvénynek megfelel. A megfelelést valószínűsítő dokumentum, a támogató, ajánló levél mellékelve, amelyek a javaslatához csatolt fényképek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozatokkal együtt képezik az Értéktárba javasolt dokumentáció részét (1-5 melléklet).

A javaslattétel rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása:

Hartl Eduárd 1822. augusztus 17-én született Temesváron. Ácsmesterséget tanult, és mivel igen ügyes rajzoló volt, további képzésre Svájcba utazott, Zürichben építőmesteri képesítést szerzett. Eduárd örökösödési ügyeinek rendezése végett utazott haza szülővárosába, ahol megismerkedett Poldrugách Aloiziával (1825–1906). 1847. március 17-én kötöttek házasságot. A Hartl család 1863-ban számolta fel temesvári otthonát, s költözött Pusztahídvégre. A házaspár 11 gyermeke közül a legkisebb, Etelka már Tiszanánán látta meg a napvilágot 1864-ben. Hartlék csupán tíz évet töltöttek az uradalomban, mivel a család 1873-ban Egerbe költözött.

A Hartl család az 1876-os esztendőben már nem élt életvitelszerűen a szatmári uradalomban, a családfő mégis a jó gazda gondosságával tartotta a szemét az uradalom értékein. Szükség is volt erre, mivel 1876. március 24.-én a Tisza átszakította a taskonyi gátat és hét falut döntött romba, többek közt az ártéren fekvő Tiszahalászt. Eduárd az árvíz sújtotta falvak lakosságának megmentésére és segítségére sietett. A megáradt folyó vizét a gátak átvágásával saját földjeire irányította, ahol nem voltak települések. Segítette a családok kitelepedését, élelemhez, ruhához, fedélhez juttatta őket, majd ugyancsak saját

költségén jelentős mértékben részt vállalt az elpusztult falvak újjáépítésében. A veszély elmúltával az uradalom területén, saját költségén védőtöltést és csatornát épített. Hartl Edét – aki ebben az időszakban már a magyaros Ede névalakot használta, felesége pedig a Luizát, 1878. április 29-én Bécsben a Ferenc József Rend Lovagkeresztjével tüntették ki „közhasznú és emberbaráti működése elismeréséül.”

Heves vármegye felterjesztésére Hart Edének 1880. november 18 - án nemesi oklevelet és a „Nyárádi” előnév viselésére jogot adományozott Ferenc József Magyarország királya.

Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett:

A 19. század árvízi védekezéseiben rendszerint nemesi rangú emberek vettek részt az akkor már Egerben élő Hartl Ede polgárként mentette a tiszahalászi és sarudi embereket és javaikat, s ez hozta meg számára a nemesi rangot. Élete példamutató, nemcsak az 1876. évi árvíz során nyújtott magatartásáért, hanem nagyvonalú mecénatúrájáért, melyet Tiszahalász (Újlőrincfalva) és Eger polgárai irányában gyakorolt.

Kérem a Tisztelt Bizottságot, hogy az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa” javaslattételt saját hatáskörében eljárva fogadja el és az Egri Értéktár nemzeti értékei közé emelje be.

Eger, 2018. május 2.

Bátori István
elnök

Határozati javaslat:

Eger Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése Egri Értéktár Bizottsága saját hatáskörben eljárva az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa” helyi nemzeti értéként az Egri Értéktárba felveszi.

Felelős: Bátori István
Egri Értéktár Bizottság elnöke
Határidő: 2018. december 31.

2012. évi XXX. törvény a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról¹
 A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentum
 (nemzeti érték: magyar alkotótevékenységhez, termelési kultúrához, tudáshoz,
 hagyományokhoz, tájhoz és élővilághoz kapcsolódó, nemzetünk történelme, valamint a
 közelmúlt során felhalmozott és megőrzött minden szellemi és anyagi, természeti, közösségi
 érték, vagy termék)
 Javaslattétel címe:

Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa
A Hartl-család eredete

A XIX. század árvízmentesítő, folyószabályozó munkálatai többnyire nemesi ranggal bíró magyar földbirtokosok nevéhez kötődnek. Hartl Ede azonban egyszerű polgárként mentett életeteket, s anyagi javakat az utolsó nagy gátszakadással járó tiszai árvíz idején 1876-ban. Önzetlen, emberbarát cselekedetéért 1880-ban nemesi rangot és a „Nyárádi” előnév használatának jogát adományozta neki és családjának Ferenc József Ausztria császára és Magyarország királya.

A Hartlok (eredeti írásmóddal Harte) gyökerei a németországi Bádén tartománybeli *Donau-Eschingen*hez kötődnek. *Harte Mihály* az 1780-as években a napóleoni háborúk, illetve a Franciaországból Németországra is áterjedt forradalmi zavargások miatt volt kénytelen hazájából elmenekülni. Nevét ekkor magyarosította Harte-ról Hartl-ra. A család egyébként katolikus vallású és polgári jogállású volt, megélhetésüket egy kékfestő üzem biztosította.

Fél évszázaddal később Hartl Ede Badenen átutazva kereste Bajorföldön maradt őseivel a kapcsolatot, akiknek mesés vagyonáról családi legendák jártak. Ám Donau-Eschingenben már élő Harte-ot nem talált, s az ősök nyomaira sem bukkant, habár a névre az ott élők még emlékeztek. A Harte-féle nagy kékfestő telep azonban még létezett, a Duna „patakja” folyt keresztül rajta, melynek vize egykor az üzem működését szolgáltatta.

A család anyagi helyzete alapján már a XIX. század elején is a vagyonos polgári osztályhoz tartozott. *Mihály* 1780 körül ezer ezüst talléron felüli összeget hozott magával, amelyen házakat vásárolt Temesvárott. Fiának *Jánosnak* — a családi legendák szerint — már 33 háza volt. Felesége, *Haubenhoffer Klára* fényűző háztartást vezetett.

A házaspárnak három gyermeke született: József, Guidó és *Eduárd*, utóbbi lesz a későbbi tiszai árvízi hajós, vagyis *Hartl Ede*.

Hartl Ede, a vállalkozó polgár

Hartl Eduárd 1822. augusztus 17-én született Temesváron. Ácsmesterséget tanult, és mivel igen ügyes rajzoló volt, további képzésre Svájcba utazott, hol Zürichben építőmesteri képesítést szerzett. Mint építési rajzoló több évig alkalmazták a baseli kanton építészeti hivatalában. Eduárd örökösödési ügyeinek rendezése végett utazott haza szülővárosába, ahol megismerkedett

Poldrugách Aloiziával (1825–1906). 1847. március 17-én kötöttek házasságot.

Eduárd fiatal házas korában nagy építési vállalkozásokban vett részt, többek közt az 1848. évi szabadságharc után a Pest–Bazsias vasútvonal Temesvár–Magyarfehértemplom közti szakaszát építette ki. Vállalkozásával tekintélyes vagyont szerzett. A vasútépítési költségek leszámolásakor Bécsben ismerkedett meg *Hám János* szatmári püspökkel, akitől 1859-ben bérbe vette a szatmári püspökség tiszánánai uradalmát, nagyjából 34 ezer holdat.

A Hartl család 1863-ban számolta fel temesvári otthonát, s költözött *Pusztahídvégre*. A házaspár 11 gyermeke közül a legkisebb, *Etelka* már Tiszánánán látta meg a napvilágot 1864-ben. Hartlék tíz évet töltöttek az uradalomban, mivel a család 1873-ban Egerbe költözött, a Széchenyi út 14. szám alatti házba, melyhez abban az időben nagy gazdasági udvar is tartozott.

Ekkortól rendszeres patrónusai lettek az egri egyleteknek. Hartl Ede végrendeletében 600 osztrák forintot hagyott az Irgalmas Nénék kezelése alatt álló kórháznak és szegényintézetnek, valamint két Egerben működő nőegyletnek.

Eduárd ezután Pusztahídvég helyett Tiszánánáról intézte az uradalom gazdasági ügyeit. Bár 1873-ban Hám Jánost *dr. Schlauch Lőrinc* váltotta a szatmári püspöki székhelyben, a bérlemény továbbra is Hartl Eduárdnál maradt. A család egri tartózkodása ellenére is nyaranta hosszabb időt töltött az uradalomban. Eduárd fia *Károly* évtizedekkel később is sokat mesélt unokájának a nagy tiszai árvizekről, Óhalásról, Pusztahídvégről, a Csiga dombról, ahol hét gyermek várta a birtokról hazatérő Hartl Edét és vetélkedtek, ki hajtja hazafelé a könnyű homokfutót és ki ülhet a csacsifogatra. Valódi mesék hagyományozódtak generációkon át *Patkó Bandiról* és a pusztai betyárokról, akik havi komenció fejében őrizték a birtokot a vad tolvajoktól.

Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa

A Hartl család az 1876-os esztendőben már nem élt életvitelszerűen a szatmári uradalomban, a családfő mégis a jó gazda gondosságával tartotta a szemét az uradalom értékein.

Szükség is volt erre, mivel *1876. március 24.-én* a Tisza átszakította a taskonyi gátat és hét falut döntött romba, többek közt az ártéren fekvő Tiszahalászt. Eduárd az árvíz sújtotta falvak lakosságának megmentésére és segítségére sietett. A megáradt folyó vizét a gátak átvágásával saját földjeire irányította, ahol nem voltak települések. Segítette a családok kitelepedését, élelemhez, ruhához, fedélhez juttatta őket, majd ugyancsak saját költségén jelentős mértékben részt vállalt az elpusztult falvak újjáépítésében.

A veszély elmúltával az uradalom területén saját költségén védőtöltést és csatornát épített. Hartl Edét – aki ebben az időszakban már a magyaros Ede névalakot használta, felesége pedig a Luizát –, 1878. április 29-én Bécsben a *Ferenc József Rend Lovagkeresztjével* tüntették ki „közhasznú és emberbaráti működése elismeréséül.”

A következő évben, 1879. november 16-án Hartl Ede és Schlauch Lőrinc nyilatkozatot

írtak alá, melyben a bérlő jelezte, hogy a szatmári püspökség területén elvégzett munkálatokért nincsenek követelési a szatmári püspökséggel szemben.

Heves vármegye felterjesztésére Hart Edének 1880. november 18-án *nemesi oklevelet* és a „Nyárádi” előnév viselésére jogot adományozott Ferenc József Magyarország királya, mivel „*saját költségén védgátat építvén Sarud községet a Tisza árjától megóvta, később a községet feláldozó működése által újabb végveszélytől is megmentette, s az elemi csapások által sújtott községek hajlék és élelem nélkül maradt szegényebb sorsú lakosainak segélyezése, élelmezése és elhelyezéséről emberbaráti gondoskodott (...) tekintetbe véve azt, hogy az 1878-ik és 1879-ik árvízveszélyek alkalmával Tisza Halász község végveszélyben forgott lakosságának megmentését példás áldozatkészséggel és emberbaráti érzellemmel eszközölte.*”

A Hartl Ede ebben az időben vásárolta meg Majtényi József mezőnyárádi birtokát. A család tekintélyes vagyonát mutatja, hogy az 1890-es években kelt végrendeletekben a hét elő gyermekre egyenként 80 ezer koronát hagytak, a mezőnyárádi birtok pedig 320 ezer koronát ért. A nemesi rangot szerző Hartl Ede 1895. április 20-án hunyt el Egerben.

A Hartl utódok sorsa

Hartl Ede és Poldrugách Luiza házasságából tizenegy gyermek született. Közülük heten élték meg a felnőtt kort, hatan alapítottak népes családokat. A Hartl-utódok többsége kereskedelmipénzügyi, vagy katonai pályán helyezkedett el. A XX. század történelmi viharai alaposan szétszórták a világban a Hartlokat, kései leszármazottjai éltek, élnek Venezuelában, az Egyesület Államokban és Ausztriában.

Hartl *Luizának* (1848-1907) unokája Scheidl Miklós a Pesti Hazai Első Takarékpénztár jogtanácsosa lett. Nevét 1947-ben magyarosította Nyárádira. Nyárádi Miklós 1947. május 31. és 1948. december 10. közt Magyarország pénzügyminisztereként vált ismertté.

Hartl *Ilona Irma* (1852-1920) Köllner Lőrinc gyógyszerésszel kötött házasságot. Patikájuk Egerben, a Széchenyi úti – a ma múzeumként funkcionáló – gyógyszertár volt. Lányuk Ilona férjhez ment Gröber Ferenc huszár főhadnagyhoz, közös gyermekük Gröber Ferenc Gyöngyös járás főszolgabírája volt.

Hartl *Emília* nem alapított családot.

Hartl *Sándor* (1857-1938) a Belügyminisztérium miniszteri tanácsosa volt, a Lipóttrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

Hartl *Vilmának* (1859-1940) férjétől alsómátyásfalvi báró Mattyasovszky Mátyástól született Zoltán nevű gyermeke a bécsújhelyi Katonai Akadémia elvégzése után hadnagyi kinevezést szerzett, mint a magyar nemzeti hadsereg őrnagyi rangban lévő tisztje ment nyugdíjba.

Hartl *Károly* (1862-1937) gyógyszerész és vegyész doktorátust szerzett. A győri patika tulajdonosa volt, később az Országos Chémia Vegyvizsgáló intézet fővegyésze, majd kísérletügyi főigazgatója lett. Lánya Hartl Edit férjhez ment dr. Hibay Károlyhoz, akit Egerben a „szegények orvosaként” ismertek, nevét ma utca és óvoda őrzi. Egyetlen gyermekük dr. Hibay György közigazdász, a hagyaték megőrzője lett.

Hartl *Etelka* (1864–1852) Scheuer Alajossal kötött házasságot, aki ebben az időben a császári és királyi 12. huszárezred főhadnagya volt, majd a császári főhercegek lovaglótánára lett. Később alezredesi rangban ment nyugdíjba.

A népes Hartl család márványobeliszk síremléke ma az egri Gröber temetőben található.

Javaslat az „*Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajója*”

„Egri települési értéktárba” történő felvételéhez

Készítette:

Szuromi Rita (név)

Szuromi Rita

(aláírás)

Eger, 2018.03.20 (település, dátum)

(P. H.) 2018 APR 12

I.

A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1. A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve: Szuromi Rita
2. A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:

Név: Szuromi Rita

Levelezési cím: 3300. Eger, Nyitrai út 18.

Telefonszám: 20/349-4344.

E-mail cím:

II.

A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése: „*Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa*”

2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus	

3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye: Újlőrincfalva, önkormányzat, Hibay Éva, mint örökös (Eger), Dobó István Vármúzeum.

4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik

☒ települési	☐ tájegységi	☐ megyei	☐ külföldi magyarország

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása:

Hartl Eduárd 1822. augusztus 17-én született Temesváron. Ácsmesterséget tanult, és mivel igen ügyes rajzoló volt, további képzésre Svájcba utazott, hol Zürichben építőmesteri képesítést szerzett. Mint építési rajzoló több évig alkalmazták a baseli kanton építészeti hivatalában. Eduárd örökösödési ügyeinek rendezése végett utazott haza szülővárosába, ahol megismerkedett Poldrugách Aloiziával (1825–1906). 1847. március 17-én kötöttek házasságot.

Eduárd fiatal házas korában nagy építési vállalkozásokban vett részt, többek közt az 1848. évi szabadságharc után a Pest–Baziás vasútvonal Temesvár–Magyarfőhermplom közti szakaszát építette ki. Vállalkozásával tekintélyes vagyont szerzett. A vasútépítési költségek leszámolásakor Bécsben ismerkedett meg Hám János szatmári püspökkel, akitől 1859-ben bérebe vette a szatmári püspökség tiszánánai uradalmát, nagyjából 34 ezer holdat.

A Hartl család 1863-ban számolta fel temesvári otthonát, s költözött Pusztahídvégre. A házaspár 11 gyermeke közül a legkisebb, Etelka már Tiszánánán látta meg a napvilágot 1864-ben. Hartlék tíz évet töltöttek az uradalomban, mivel a család 1873-ban Egerbe költözött.

Eduárd ezután Pusztahídvég helyett Tiszánánáról intézte az uradalom gazdasági ügyeit. Bár

1873-ban Hám Jánost dr. Schlauch Lőrinc váltotta a szatmári püspöki székből, a bérlemény továbbra is Hartl Eduárdnál maradt. A család egri tartózkodása ellenére is nyaranta hosszabb időt töltött az uradalomban. Eduárd fia Károly évtizedekkel később is sokat mesélt unokájának a nagy tiszai árvizekről, Óhalásról, Pusztahídvégről.

A Hartl család az 1876-os esztendőben már nem élt életvitelszerűen a szatmári uradalomban, a családfő mégis a jó gazda gondosságával tartotta a szemét az uradalom értékein.

Szükség is volt erre, mivel 1876. március 24.-én a Tisza átszakította a taskonyi gátat és hét falut döntött romba, többek közt az ártéren fekvő Tiszahalászt. Eduárd az árvíz sújtotta falvak lakosságának megmentésére és segítségére sietett. A megáradt folyó vizét a gátak átvágásával saját földjeire irányította, ahol nem voltak települések. Segítette a családok kitelepedését, élelemhez, ruhához, fedélhez juttatta őket, majd ugyancsak saját költségén jelentős mértékben részt vállalt az elpusztult falvak újjáépítésében.

A veszély elmúltával az uradalom területén saját költségén védőtöltést és csatornát épített. Hartl Edét – aki ebben az időszakban már a magyaros Ede névalakot használta, felesége pedig a Luizát –, 1878. április 29-én Bécsben a Ferenc József Rend Lovagkeresztjével tüntették ki „közhasznú és emberbaráti működése elismerésül.”

A következő évben, 1879. november 16-án Hartl Ede és Schlauch Lőrinc nyilatkozatot írtak alá, melyben a bérlő jelezte, hogy a szatmári püspökség területén elvégzett munkálatokért nincsenek követelési a szatmári püspökséggel szemben.

Heves vármegye felterjesztésére Hartl Edének 1880. november 18-án nemesi oklevelet és a „Nyárádi” előnév viselésére jogot adományozott Ferenc József Magyarország királya. Mivel „saját költségén védgátat építvén Sarud községet a Tisza árjától megóvta, később a községet feláldozó működése által újabb végveszélytől is megmentette, s az elemi csapások által sújtott községek hajlék és élelem nélkül maradt szegényebb sorsú lakosainak segélyezése, élelmezése és elhelyezéséről emberbaráti gondoskodott (...) tekintetbe véve azt, hogy az 1878-ik és 1879-ik árvízveszélyek alkalmával Tisza Halász község végveszélyben forgott lakosságának megmentését példás áldozatkészséggel és emberbaráti érzélemmel eszközölte.”

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett:

A 19. század árvízi védekezéseiben rendszerint nemesi rangú emberek vettek részt az akkor már Egerben élő. Hartl Ede polgárként mentette a tiszahalászi és sarudi emberek javait, s ez hozta meg számára a nemesi rangot. Élete példamutató, nemcsak az 1876. évi árvíz során nyújtott magatartásáért, hanem nagyvonalú mecenatúrájáért, melyet Tiszahalász (Újlőrincfalva) és Eger polgárai irányában gyakorolt.

7. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források):

Szuromi Rita: Családok, emberek sorsok, Pusztahídvégtől Kézútközig.

Zoumuk 28. A Szolnok Megyei Levéltár évkönyve. Nyárádi Hartl Ede élete.

Szuromi Rita-Fejes Lőrinc: Falu az ártéren. Újlőrincfalva, 2011.

Hartl Edéről és a tiszai árvízről zenemű készült In memoria Tiszahalász címmel. Zeneszerző: Kátay László, zenei rendező dr. Nagy Zoltán. Fuvolán közreműködik Híbay Éva. Megjelenés éve: 2014. Ösbemutató: Poroszló, 2014.

Harti Edének önálló kiállítása van Újlőrincfalván, a poroszlói ököcentrumban tablósorozat állít neki emléket.

Emléktáblája a sarudi templom oldalfalán látható. (Avatás éve: 2010).

8. A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

III.

MELLÉKLETEK

1. Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális-dokumentációja
2. A való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek
3. A javaslatához csatolt saját készítésű fényképek és filmek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat

Fotófeliratok
az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa”
javaslattétel mellékletéhez

Hartl ház az Uránia mozi épülete.

Hartl Ede családi album

Hartl Ede felesége Poldugách Lujza, családi album

Hartl címer

Családi sír a Gróber temetőben

EGER TELEPÜLÉSI ÉRTÉKTÁR

„Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa”

Az Egerben élő Hartl Ede polgárként mentette a tiszahalászi és sarudi emberek javait, s ez hozta meg számára a nemesi rangot. Élete példamutató, nem csak az 1876. évi árvíz során nyújtott magatartásáért, hanem nagyvonalú mecenatúrájéért, melyet Tiszahalász (Újörincfalva) és Eger polgárai irányában gyakorolt.

Plakát tervezet

Tárgy: Támogató ajánlás az „Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa” javaslattétel az „Egri Értéktár” nemzeti értékei közé való felvételhez.

Egri Értéktár Bizottság
Bátori István
elnök úr részére

Eger
Dobó I. tér 2. sz.
3300

Tisztelt Elnök Úr!

Szuromi Rita család-és helytörténet kutató az Egri Városszépítő Egyesület felkérésére elkészítette a „*Egerben élő Nyárádi Hartl Ede, a Tisza árvízi hajósa*” című javaslattételt.

A 19. század árvízi védekezéseiben rendszerint nemesi rangú emberek vettek részt az akkor már Egerben élő. Hartl Ede polgárként mentette a tiszahalászi és sarudi emberek javait, s ez hozta meg számára a nemesi rangot.

Élete példamutató, nemcsak az 1876. évi árvíz során nyújtott magatartásáért, hanem nagyvonalú mecenatúrájáért, melyet Tiszahalász (Újlőrincfalva) és Eger polgárai irányában gyakorolt.

Az „Egri Értéktárba” való felvételét támogatjuk, ajánljuk.

Eger, 2018. 03.20

Sós István
elnök

